

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρσμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος β'

”Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρὸ

”Οτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε εὐραμένη σὲ λίθον ὡς ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναούς, θεία δυναστεία τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὄμιλῆσαι, Πάτερ τοὶς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγῳ, φυγαδεύων πσνηρά, πνεύματα κακίας, ἐτέλεις, πνευματικὸν τοὺς λαούς, Πνεύματος τὴ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος, σπόρον τὸν ἔνθεον, ὅπερ γεωργῷ προσηγάγου, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαις νοηταίς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος, καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγκράτιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πάντων, προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τὴ κραταιά σου χειρί, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψειν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν ὥσται, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

”Υβρεῖς, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ Παντὸς Ποιητήν, βλέπουσα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα, Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν, Δόξα τὴ πολλὴ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὄρθοτομῶν καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἅγιου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὅχος α'

Ωδὴν ἐπινίκιον

”Υπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἐδρασμῶ τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεί, καὶ διὰ τούτο σου τιμᾶ, τὴν μνήμην σήμερον.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην, ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλύν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαίς, λαοὺς ἐφώτισας.

Νεώσας ἀρότρω σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῶ, γονίμους ἔδειξας σαφως, διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα, δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιὰ φῶς ἐθεάσαντο.

‘Ωδὴ γ’
Στερεωθήτω ἡ καρδία μου

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἥδαφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστᾶν ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λογω ἔτεμες, δυσφημίας Ὅσιε ἄκανθαν, καὶ κατεφυτευσας ψυχαίς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνομέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εύρων σὲ θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητής, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεϊας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὄλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

‘Ο Εἰρμὸς

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὅδαις, τὴν γὴν Παντοδύναμε».

**Κάθισμα Ἡχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροποιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀναδειχθεὶς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νὺν τῷ Κυρίῳ, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

‘Η Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλω μένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνω δοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες, Οἵμοι! πῶς πάσχεις, Υἱέ μου παμφίλατε!

**‘Ωδὴ δ'
Ἐν πνεύματι προβλέπων**

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθείς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφέ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος, τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθείς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμόν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος.

Ὄ βίος σου ταὶς θείαις ἀστράπτων καλλοναίς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς ὄρμας, καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεϊας, Υἱὸνς ἡμέρας ἐναπέδειξας, τους πόθῳ σοῦ ταὶς διδαχαὶς εὐπειθήσαντας

Θεοτοκίον

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας ἀγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοὶς τῇ πλάνῃ δουλωθείσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

**‘Ωδὴ ε'
Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν**

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώγρησας λαούς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμὸν ἀνθρώπων.

Τοὶς αἴμασιν ἐφοίνιξας στολὴν τὴν Ἱεράν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

Ἐρράγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἡνοίχθη τοὶς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἐνΘεός, ταὶς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἵερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον

Ως ὅμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστός, Ἀχραντε καὶ ὅμβρους ἐξήρανε, πολυθεῖας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοὶς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

‘Ωδὴ ζ’

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῶν ἀπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐρρύσατο.

Παντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἰμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαούς, καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζώσα Θεῷ προσήγεξαι.

Ιερουργήσας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφέ, τὰς ἐνθέους διδαχάς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἴματι, ἵερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

Θεοτοκίον

Συμπνιγέντα προσβολαίς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτήρα Χριστὸν κυήσασα.

‘Ο Εἱρμὸς

«Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, Τὴν ζωήν μου, ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθοράς, καὶ σώσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα, δόξα σοί».

Συναξάριον

Τὴ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχοι

- Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος ώς βάθρον,
- Αθλήσεως ἥγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
- Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ δώμ' ἔδρακε παγκρατέοντος.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Ἄνδρεας καὶ Πρόβος πυρὶ τελειοῦνται.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παίδας

Ἐν αἴματι βεβάπτισται τῷ σῶ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς βεβαπτικῶς, καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων, μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεοῦσαι λαμπρῶς ἀειμακάριστε.

Τοὺς ἄλμη συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγου Ιερέ, καὶ προσευχῶν Ιερωτάτη ἐπομβρία, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν Ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ πέτρα σὲ ἡ ὄντως ἀρραγής, θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀρραγῆ, τῆς Ιερᾶς Ιεροφάντορ Ἐκκλησίας, ἐν ἦ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ.

Θεοτοκίον

Καθαρωτάτην μόνην σὲ εύρων, πανάμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

‘Ωδὴ η’

‘Ον φρίττουσιν Ἀγγελοι

Πυρὶ λιπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας, στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ὠράθης Σοφέ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθεῖας.

Λαοὺς εἰς ἐπίγνωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα, ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ

μέλλον, ώς προφήτης Θεοῦ, ταὶς τοῦ Παρακλήτου, θεόφρον ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοὺς λαοὺς, ἐκῶν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς, τῆς πολυθεῖας, τὸ μῆδος ἀναστέλλων.

Θεοτοκίον

Ως ὅμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστός, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμούς, εἰδωλομανίας, ὃ μόνος εὐεργέτης.

Ο Εἱρμὸς

«Ὄν φρίττουσιν Ἀγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ώς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

‘Ωδὴ θ’

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν

Τοὶς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ώς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαὶς τοὺς πεπτωκότας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἴκονος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλους Ἐνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἵνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ιερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαὶς διαλάμπεις φαιδρότησιν, ὄρῶν καὶ ὄρώμενος, Ιερὲ Παγκράτιε, ἀγαλομένη ψυχὴ, Θεοῦ τὴν δόξαν, Ιεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Θεοτοκίον

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταὶς ἰκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς ἱκέτας, ώς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ο Εἱρμὸς

«Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν».

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιὰν σε, κρηπῖδα Μάρτυς καὶ βάσιν, καθίστησιν, Ἐκκλησίας, μεθοῦ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἀγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον

Πάντες πιστοὶ σὲ μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νὺν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρούμενοι τούτῳ, διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σὲ ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.